

Izlog Ájarenih slatkiÁja

Dakle, dolaskom u Vankuver, usput sam onako neosetno, automatski i bez pardona postao i âœnovokanadska domaÄticaâœ, koja Áuva decu, pere sudove i kuva ruÁkove (nemojte vi sad misliti da ja to nikada pre nisam radio. Jesam ! Ali ne baÁi svaki dan pa joÁi i mesecima). E pa to mi se desilo jer smo u Kanadu stigli prekasno tj. zakasnio sam a stalno sam se u Áivotu trudio da poranim - u svemu.

Evo i objaÁnjenja: otprilike pre jedno godinu i po totalno je pukla (i joÁi uvek puca) kanadska kompjuterska i telekomunikaciona industrija te je tako i proÁilo vreme kad su se firme otimale o novopridoÁile programere. A kad se samo setim onih novinskih Álanaka po kojima je ameriÁkom kontinetu bilo neophodno da âœuvezeâœ milion, ili Áak dva miliona programera da bi normalno funkcionisali... (Ma da - 100 miliona programera im treba - tupsone moj naivni! Ti verujeÁi njima.). I tako, zbog cele te situacije, mnogi stari radnici - programeri (sa kanadskim iskustvom) ostadoÁile bez posla Áime su, naravno, poveÁtali konkurenciju a smanjili potraÁnju na trÁiÁitu rada za preostala slobodna radna mesta (alâ™ ga sad rekoh âœ ko onaj iz Zavoda za zapoÁiljavanje). I da dodam joÁi, u istom tonu: viÁjak radne snage podrazumeva i smanjenje plata, te su sada programerske plate drastiÁno manje. (Znaju ovi kapitalisti dobro da iskoriste svaku priliku u svoju korist).

Ja sam inaœe do sada poslao jedno stotinak rezimea (u prevodu : âœkonkurisao samâœ) na razne konkurse ali âœ mrka kap (niko ni da me pita poÁito sam? A ja sam trenutno vrlo jeftin âœ ma radio bi i za dÁabe âœ samo da radim). No, u meÁuvremenu, neÁito mora i da se jede, jel tako? A za to su potrebne pare. E pa poÁito smo mi do sada veÁ potroÁili dosta para koje smo poneli (jer negde i na neÁemu mora da se spava, sedi a iz neÁega mora da se kuva i jede âœ a otprilike treba i nekih 2000 ameriÁkih \$ samo za meseÁni smeÁtaj i hranu Áetvorolane porodice), onda je moja supruga morala da prihvati prvu ponudu za posao (koju je dobila od jedne naÁje poznanice, âœHvala ti!âœ âœ zna ona ko je), te je poÁela da raÁi Hvala Bogu - neÁtamo gladovati.

I eto tako sam ja morao mojih 15 godina programerskog iskustva da zamenim sa varjaœom bez iskustva.. A kad se samo setim kako sam (bajkovito - verovatno kao i svi drugi u Srbiji) zamiÁljao Áivot u Kanadi pred polazak iliti dolazak ovamo (ha-ha-ha). Sve ono kao: ja Átu odmah da naÁem posao u struci kao programer (aha, samo mene Áekaju) i to (naravno) sa velikom platom (pa da se supruga posveti deci) te da onda od te moje ogromne plate lagodno Áivimo, pokrivamo sve troÁkove, otplaÁujemo kredite za kuÁtu - kola i da nam joÁi poneÁito i ostane za poneka putovanja, letovanja, skijanja... (Ma da kako da ne âœ kao u zemlji dembeliji). Kad ono: Zvek !, glavom u zid! (âœE moj naivni gedÁo, prizemlji se ti (pre)brzo! Pa nije ti ovo Titov socijalizam iz 70ihâœ).

Sad Áivimo kao podstanari Áito nikada ranije - tamo u Srbiji - nismo bili, (bili smo to al kod mojih roditelja, a to baÁi nije isto.), jedva sastavljajuÁi mesec sa mesecom (jer imamo samo jednu platu), a o nekoj kupovini (neophodnih nam) kola viÁje ni ne razmiÁljamo. Sve u svemu, sada bi se mi rado vratili nazad ali, âœajde, sad kad smo veÁ tu i kad smo (ga) veÁ zagrizli (znate veÁ Áita âœ da ne budem vulgaran), âœajde (da ga) do kraja iâ€i izdrÁimo (ili ono drugo - i to znate Áita) pa nekako preÁivimo naredne tri godine... Á ta je to za nas - pa mi smo preÁiveli i gore stvari u Srbiji zadnjih deset godina, dalâ da nabrajam ili ne âœ âœajde da nabrojim (sa mukom u stomaku), te da podsetim one koji su sve to (blago njima) propustili: mobilizacije, prazne samiÁke i prodavnice, redove za hleb i mleko, nestaÁice, 5 maraka plate, hiperinflacije, Jezdu, Dafinu, devize-devize, trange-frange, kartonske tezge, buvljak, trotoarsko-plastiÁno-flaÁirane benziške pumpe, diktaturu, policijsku torturu, Julu, medijsko ispiranje mozgova, cenzuru, ruÁiÁastu Áund i kiÁ televiziju, mito i korupciju, apoteke bez lekova, bolnice bez aparatura, Átelave âœbizmismeneâœ i plave sponzoruÁje, propast morala i porast kriminala, bombardovanja... itd âœitd potrajalo bi ovo grozno nabranje do kasno u noÁt), te da barem deci obezbedimo kanadske pasoÁje i mirniju im budućnost . Tj. da imaju deca gde da se sklone u sluÁaju da se ponovo, ne daj BoÁe, zapali ono balkansko bure baruta, koje se pali svakih 30-tak godina, a i da nikada u svome Áivotu ne doÁive onaj jezivi spisak Áito ga malopre, sa gaÁenjem, navedoh.

Samo to da proÁe a on "pali" nazad.

No najveÁta korist od svog ovog muÁenja je i ta Áito se: âœœEovek uÁi dok je Áiv !âœ (i to najbolje na sopstvenim greÁima) ova naÁja kanadska avantura je za nas jedno veliko Áivotno iskustvo koje nikada ne bismo doÁiveli da smo ostali uÁjuÁkani u onoj naÁjoj beogradskoj koloteÁini.

NadajuÁi se da âœsve prolaziâœ (nada nas je odrÁala njojzi hvala!) ili da âœsve Áito loÁje poÁne dobro se zavrÁiâœ v doÁekati neka bolja vremena, pa Átu tako i ja nekada naÁi posao - u struci. A i Áito bi mi sad bolje proÁili od svih ovih naÁjih ljudi koji su doÁili ovamo mnogo pre nas (jel tako? âœetako jeee!âœ). SluÁajuÁi njihove, mnogobrojne, priÁe (koje liÁe jedn drugu ki âœejaje jajetuâœ) svi su u poÁetku dugo Áekali i traÁili posao u struci, te su kao po pravilu i doticali âœedno Áivo loÁi smeÁtaj), da bi se tek posle uzdizali. Neki su Áak bili i na socijali tzv. âœvelferuâœ, ili su radili razliÁite slabo plaÁtene poslove (raznoÁenje pice ili kutija) samo da bi preÁiveli. Ja se iskreno nadam da mi neÁtamo na socijalu, ali nikad se nezna (âœnikad ne reci nikad!âœ). U stvari, kad malo bolje razmislim, ima i nekih prednosti od ovog naÁjeg Áivotnog âœepa: kako bi inaœe Áovek (ja), u Áivotu svome, cenio bolje ako ne poznaje loÁje (ili kako bi se inaœe prisetio da su u Áivotu najvaÁniji jedino ZDRAVLJE i PORODICA âœ sve ostalo jeâ€i smeÁno.âœDa- da i naravno : kumovi i drugovi. Huh - izvukoh poslednjoj sekundi.âœ).

E baÅi sam danas raspoloÅ¼en za filozofiranje, zar ne ? (pa joÅi da zapevam: âœœDotakâ™o sam dno Å¼ivotaâ€!â€ te da rukama Å•aÅi je lomimâ€! SreÅtom je ovde alkohol preskup, a i ta prodavnica mi je daleko). Ja kao ono, za sve ovo loÅje Åito nam se deÅjava, okrivljujem naÅi zakasneli dolazak, jer smatram da je onima (mislim naÅima koji su u Kanadu doÅili ranije) bilo ipak malÅice lakÅje nego nama sad, a naroÅito onima koji su tada bili bez dece. Oni su tada znali da je to bio put bez povratka jer je u zemlji Srbiji bilo sve gore i gore (zbog onih gore navedenih âœœinteresantnihâ€ 10 godina), dok smo mi doÅili u trenutku kada Srbiji zemlji (kao) ide na bolje ili nam se (a i vama) to samo Åini Dobro da ja zakljuÅim sa: âœœSvaki poÅetak je teÅak âœœ (jelâ™ tako?), ili se ja tako samo teÅim tim naÅim starim uzreÅicama, nadajuÅti se da su ti âœœen neÅito i znali.

PS. A ono za povratak u Srbiju, sasvim sam ozbiljan. Znam da Åte mnogima, na ove moje zadnje reÅi, od radosti (ili pakosti) âœœbrk zaigratiâ€ (mislim, ko ima brkove a ko nema neÅito drugo) ili reÅti âœœE tako Vam i treba. Lepo smo vam go Gde Åtete (grlom u jagode); Å ta vam ovde fali (sve imate); BiÅte bolje (budite strpljivi); Sunce onoga neba (ili kako veÅ ono ide â€ sram me bilo, zaboravio si stihove)â€ itd, itd. Ali NE, oni navalili: Eto vam sad ta vaÅja Kanada! Ko ÅaÅka meÅku iz ru je i isteraâœ Ali, (sad se ja kao pravdam u ovom izmiÅljenom mi dijalogu) drugarice i drugovi, prijateljice i prijatelji, kume i kumovi - nemojmo tako. Pa zar Vas nikada nije mamio izlog Åjarenih slatkiÅja. Pa zar nikada niste imali Å¼elju da u takvu radnju i uÅete.. â€Ajde, â€ajde iskreno priznajte. Sve onako, godinama, iz daleka gledate (na malim ekranima vaÅjih TV prijemnika) tu radnju, ali nikako unutra da uÅete. Eto zato smo mi i doÅili u Kanadu. E, a to Åito sad ti slatkiÅji i nisu onako lepi, slatki i ukusni (bajkoviti) kao Åito su izgledali u izlogu (malih TV ekrana) â€ to je sad veÅ druga priÅa (koju vam priÅam). Mi smo probali (zagrizli i pojeliâ€), te smo sada bogatiji za jedno novo (slatko-gorko) Å¼ivotno iskustvo. A da nismo, eâ€ onda bi se kajali celoga Å¼ivota i mislili: â€ko zna Åita smo sve propustiliâ€. I eto - tako je to - nikada zadovoljni. Taka nam je i sorta znatiÅ¼eljna!

SiniÅja SokiÅ, Vankuver, Kanada

(POLITIKA, 19.05.2008.) <http://www.nadjisve.com/images/fbfiles/images/recession.gif>

=====